

VLADAVINA PRAVEDNOSTI

(ISA. XXXII 1-20, LAUTOV PREVOD.)

1. Evo, Kralj će vladati u pravednosti; I knezovi će vladati pravedno;
2. I čovek će biti kao zaklon od oluje, kao sklonište od potopa; Kao kanali voda na suvom mestu; Kao senka od velike stene u zemlji klonuloj od vrućine:
3. I njega će, oči onih koji vide, poštovati; I uši onih koji čuju će slušati.
4. Čak će se i srce brzopletih obazreti, i steći znanje; I mucavi jezik će govoriti lako i jasno.
5. Ludak se više neće nazivati plemenitim; I škrtica se više neće nazivati darežljivim;
6. Jer će budala i dalje izgovarati gluposti; I njegovo srce će smišljati bezakonje; Čini licemerje, i govori pogrešno protiv Jehove; Da iscrpi dušu gladnog, I da liši žednog pića.
7. Što se tiče škrtrice, njegova sredstva su zla; On smišlja štetne naume; Da zaplete poniznog sa lažljivim rečima; I da porazi tvrdnje siromašnog na sudu.
8. Međutim darežljiv će smišljati darežljive stvari; I on će svojim darežljivim namerama biti utvrđen.
9. O vi žene, što sedite lagodno, ustanite, čujte moj glas! O vi kćeri, što boravite u sigurnosti, priklonite uvo mom govoru!
10. Iz godine u godinu ćete biti uznemirene, O vi nemarne žene: Jer je berba zakazala, sabiranje plodova neće doći.
11. Drhtite, O vi koje ste lagodne; budite uznemirene, O vi nemarne! Svucite se, razgolite se; i opašite kostret
12. Oko svojih bokova, preko svojih grudi; Žalite, za ljupkim poljem, za plodnom lozom.
13. Po zemlji mog naroda tm i divlja ruža će nicati; Jeste, po svim veselim kućama, po radosnom gradu.
14. Jer je palata napuštena, naseljeni grad je ostavljen pustim; Ofel i osmatračnica će dugo vremena biti pećina, Radost divljim magarcima, pašnjak za stada;

15. Dok Duh sa visine ne bude izliven na nas; I pustara postane plodno polje; A plodno polje bude smatrano šumom;
16. I sud će prebivati u pustari; A na plodnom polju će boraviti pravednost.
17. I delo pravednosti biće mir; A posledica pravednosti večni spokoj i sigurnost.
18. I moj narod će prebivati u mirnom stanu, I u sigurnim prebivalištima, I neometan na mirmim počivalištima.
19. Međutim tuća će pasti, i šuma će biti oborena; A grad će biti srušen sa ravnicom.
20. Blagosloveni ste vi koji sejete vaše seme na svakom dobro zalivenom mestu; Koji šaljete napred nogu vola i magarca.

„Evo, Kralj će vladati u pravednosti.“ Kakva je potreba da se pita ko je ovaj Kralj, koji vlada u pravednosti? Ko drugi On može biti, osim Gospod Isus Hrist? On je taj za kog Gospod kaže: „podići ću Davidu Granu pravednu, i vladati će Kralj i napredovati, i sprovedeće sud i pravdu na zemlji. U njegovim će danima Judeja biti spašena i Izrael će prebivati u sigurnosti; a ovo je njegovo ime kojim će biti nazvan: GOSPOD, NAŠA PRAVEDNOST.“ Jer. xxiii 5, 6.

ON je vrhovni, ali ne vlada sam, jer mu je prijalalo da će drugi deliti njegovo uzvišeno stanje. On je Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Sa njim „će knezovi vladati u pravdi;“ jer Otac nam je darovao takvu ljubav, da mi takođe trebamo biti nazvani Božji sinovi, baš kao što On sam jeste. 1. Jovanova iii 1, 2. „Sada smo sinovi Božji,“ „Ako smo deca, onda smo i naslednici: naslednici Božji i sunaslednici Hristovi.“ Rim. viii 17. „Voleo nas je i u svojoj nas je krvi oprao od naših greha i učinio nas kraljevima i sveštenicima Bogu i svom Ocu.“ Otk. i 5, 6. Jeste, učinio nas je živim od naše smrti u prestupima i gresima, i učinio je da sedimo zajedno sa njim na nebeskim predelima, sa desne strane Bogu.

Ef. i 20, 21; ii 1-6. „On bednika diže iz prašine i prosjaka sa gnojišta podiže, da ih postavi među knezove,“ „i to sa knezovima svog naroda,“ „i da učini da naslede presto slave.“ 1. Sam. ii 7, 8; Ps. cxiii 7, 8.

„ČOVEK će biti kao skrovište od vetra i zaklon od oluje; kao reke vode na sasušenom mestu, kao senka velike stene u iscrpljenoj zemlji.“ Danska, Norveška, Švedska, i Francuska verzija kaže, „Svaki čovek će biti kao skrovište,“ itd. Laut, kao što vidimo, kaže, „Taj Čovek.“ To bi učinilo da se to posebno odnosi na Hrista, na koga neupitno ima glavnu primenu; ali svi prevodi su tačni, pošto je njemu ugodno da nas učini kakvim god on jeste. Svi koje Hrist učini kraljevima i knezovima i sveštenicima biće takvi samo preko vrline njegove prirode; i prema tome deliće sa njim radost i čast od njegovog spasenja, ne samo od toga što su spašeni, već i od spašavanja drugih.

KAKVO slavno očekivanje je ovo! Jadni, pali ljudi, umorni od puta, izgladneli, slabi, srušeni, i bespomoćni treba sami da budu tako preobraženi okrepljenjem koje primaju sa Izvora života i Stene njihovog spasenja, da će biti drugima u istom stanju kao skrovište od olujnog vetra, kao reke vode na sasušenom mestu, i kao senka velike stene u iscrpljenoj zemlji. Da, „Isus je Stena u iscrpljenoj zemlji,“ ali on je ostavio predstavnike ovde na zemlji, da sprovedu njegovo delo, i da budu u njegovo ime za ljude. Šta je više osvežavajuće od potoka vode u suvom, vrućem danu? i to je mesto za koje je svako Božje dete privilegovano da ga zauzima, jer ko god veruje u Sina, „iz njegove će utrobe poteći reke žive vode.“ Jovan vii 38. Zamislite takođe senku od velike stene u umornoj zemlji. Kako je ona predivno osvežavajuća! Ne samo da isključuje sunčeve zrake, već i pruža osvežavajuće hlađenje. Upravo takva pomoć je svaki Hrišćanin namenjen da bude nekim klonulim dušama u ovom svetu. Jer shvatite da ova obećanja nisu ograničena na budućnost. Baš sada Hrist vlada u pravednosti, i sada smo Božji sinovi, i prema tome knezovi. Kada treba ovo da se primeni ako ne u vreme kada postoje duše koje su klonule i umorne?

„KNEZOVI će vladati u pravdi.“ Da, jer je za nas nebom nadahnuta molitva, na koju prema tome treba odgovoriti, da naša ljubav treba „sve više i više da obiluje u spoznaji i u svakom sudu,“ ili rasuđivanju. Fil. i 9. Takođe je obećanje da ćemo „biti ispunjeni spoznajom Njegove volje u svoj mudrosti i duhovnom razumevanju.“ Kol. i 9. Činjenica da sveti treba da sude svetu i anđelima, data je kao razlog zašto treba da budu u stanju da sprovedu dobro rasuđivanje sada u svim poslovima života. 1. Kor. vi 2, 3. I sa pravom to može biti; jer je ovo vreme pripreme za dužnosti sveta koji treba da dođe. Ovo dobro rasuđivanje, poznanje onoga što je ispravno i odgovarajuće da se uradi u svim prilikama, ne dolazi nikakvom magijom, već dobrim obraćanjem pažnje na reči Gospodnje; „jer Gospod daje mudrost; iz njegovih usta dolazi znanje i razumevanje.“ Prič. ii 1-6. „Eto,

strah Gospodnji, to je mudrost; a zla se kloniti jeste razboritost.“ Jov xxviii 28.

VID, sluh, govor, i razboritost su darovi pravednosti. Vidi stihove 3, 4. I još više, to su knezovi koji vladaju u pravdi sa Kraljem pravednosti, koji treba da posreduju u davanju vida narodu, i u činjenju da brzopleti razumeju znanje. Samo razlika od jednog slova menja „njega“ u „ne“, u Hebrejskom, i Laut je nesumnjivo u pravu kada kaže da je ova promena učinjena. Zaista, oči onih koji vide neće biti zamucene, i to će biti zato što će poštovati njega koji je svetlo. Videće ga u onima koje je rasvetlio.

„POKVARENJAK se više neće nazivati plemenitim.“ Iz 1. Sam. xxv 25 saznajemo da Nabal znači ludost; i to je reč koja je korišćena tu na Hebrejskom; tako da je ispravno prevedena „ludak“, kao što Laut kaže. A ko je ludak? On je onaj koji ne poštuje Gospoda, koji deluje kao da ne postoji Bog. Vidi Ps. xiv 1. Pošto je strah od Gospoda mudrost, sledi da je ludost nepravednost. Ludak je onaj koji svedoči lažno protiv Boga, i time teži da oslabi veru ljudi,—da učini gladne i žedne pravednosti još praznijim.

U vezi sa ovim bilo bi dobro pročitati šta Gospod kaže preko proroka Jezekilja. Pročitajte poglavlje xiii 17-23. Neki su sa lažima razalostili srce pravedniku, i ojačali su ruke zlom, da se ne odvrati od svog zlog puta, obećavši mu život. Oni kažu, bilo svojim delima ili svojim rečima, da će biti dobro sa zlim, i da će bez obzira šta čovek uradi živeti za čitavu večnost. Tako oni ne prave razliku između onog koji služi Gospodu i onog koji mu ne služi.

U stihovima 13, 14 imamo opis posledica prokletstva. Na Jerusalim se posebno ukazuje, ali primena je na svu zemlju. Zbog čovekovog greha, zemlja je bila prokleta. Ovo nije bilo samovoljno prokletstvo, već je Bog samo naveo neizbežne posledice Adamovog greha. Kada je on koji je bio postavljen da bude gospodar i vladar zemlje pao, nije moglo biti drugačije osim da njegov posed treba da ode u propast. Polje od pijanca i lenjivca će rađati trnje i korov. Ovo prokletstvo vidimo sada, ali će se ubrzano uvećati kako se kraj približava, a „zli ljudi i zavodnici napredovaće iz zla u gore zavodeći i bivajući zavedeni.“ 2. Tim. iii 13. Na kraju, zemlja će biti potpuno nenastanjena i pusta, baš kao što je bilo i na početku pre nego što je Božji Duh lebdeo nad površinom voda. Vidi Post. i 2 i Isa. xxiv 1.

ISTI Duh koji je na početku doneo red iz haosa, izvršiće potpunu obnovu nakon što greh završi svoje delo propasti. Duh pravednosti će poništiti delo greha. Kada je Duh izliven na nas sa visine, „onda će pustara postati plodno polje.“ „Tada će sud u pustari prebivati i pravednost ostati na plodnom polju.“ Iako će nasilje ispuniti zemlju, baš kao u dane koji su bili pre potopa (vidi Post. vi 11; Mt. xxiv 37.), ipak

„delo pravednosti biće mir, a ishod pravednosti spokoj i sigurnost doveka.“ I pošto pravednost treba da boravi na zemlji jednostavno zato što će tu biti pravednih ljudi, stvorenih tako od Božjeg Duha, sledi da je ova obnova svih stvari, i vraćanja nazad vladavine mira izvršena preko ljudi. Bog je veliki Začetnik svih stvari, ali on radi preko ljudi koji ga se boje, i pokoravaju mu se kao oruđa pravednosti. „jer budući da je preko čoveka došla smrt, preko čoveka je došlo i vaskrsnuće mrtvih.“ 1. Kor. xv 21. Na sličan način, pošto je preko čoveka došlo prokletstvo, preko čoveka takođe dolazi blagoslov; pošto je preko čoveka došlo pustošenje, preko čoveka takođe dolazi obnova. U svakom dobrom delu Gospod povezuje svoj narod sa samim sobom, i daje mu slavu. Daje mu slavu, i on je daje njemu.

„MEĐUTIM tuča će pasti.“ Užasni nemiri će pratiti delo obnove. Neće bez borbe greh biti iskorenjen sa zemlje. Biće glasovi, i gromovi, i veliki potres, „kakovog nije bilo otkako su na zemlji ljudi, tako silan je bio taj potres, tako velik,“ i tamo će pasti na ljude golema tuča sa neba, „teška oko talenat.“ Otk. xvi 17-21. Ipak baš u to vreme ljudi će „prebivati u mirnom prebivalištu, u sigurnim nastambama i tihim počivalištima.“ Tokom vremena nevolje Božji sveti na ovoj zemlji biće jednako bezbedni kao što će biti posle na nebu, jer je ono upravo sada njihovo mesto boravka. Vidi Ps. xci 1-16; xlvi 1-5.

STIH 20 je baziran na način sejanja pirinča, koji raste na mokrom tlu, i seje se čak dok voda pokriva zemlju. Zatim su volovi i konji vođeni po tome, i preko njih je seme ugaženo u zemlju. Tako je najbukvalnije hrana bačena na vode, da bude primljena sa povećanjem nakon mnogih dana. Blagosloveni su oni koji imaju dovoljno pouzdanja u Gospoda da seju seme pravednosti, upravo živu Božju Reč, ujutru i uveče, iako je očekivanje najstrašnije. Sejte kraj svih voda, i žetva će otkriti, umesto vodenog otpada, zemlju koja se smeje sa sazrelim žitom, plodom pravednosti.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER